

СИЛАБУС КУРСУ ФІЛОСОФСЬКІ СТУДІЇ

Освітній ступінь «Бакалавр»
Спеціальність 025 Музичне мистецтво
Освітньо-професійна програма:
«Музичне мистецтво естради»,
«Звукорежисура», «Спів», «Інструментальне
виконавство(за видами)» Рік навчання: I,
Семестр: II
Кількість кредитів: 3
Мова викладання: українська

Керівник курсу «Філософські студії»
Зінченко Віктор Анатолійович,
кандидат історичних наук, заслужений
працівник культури України, викладач КЗВО
КОР «Академія мистецтв ім. П.Чубинського»

Контактна інформація: zinchenko.sputnik@gmail.com

Прореєквізити та постереєквізити дисципліни

Прореєквізити дисципліни: новітня історія України

Постереєквізити дисципліни: Наукові та правові основи управління в мистецтві ,
Етика та естетика

Призначення дисципліни

Відповідно до освітніх програм вивчення навчальної дисципліни «Філософські студії» забезпечує досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати спроможність до самостійного дослідження наукової проблематики у галузі музичного мистецтва та написання роботи відповідно о вимог, готовність дискутувати та аргументувати свою позицію.	ПРН 6
Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми та розуміння розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах	ПРН 7

Протягом вивчення предмету студенти набувають такі **компетентності:**
Інтегральна компетентність

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 1	Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.
ЗК 3	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК 5	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК 17	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Спеціальні компетентності (СК)

СК 5	Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.
СК 7	Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній діяльності.
СК 13	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.

Мета: Метою вивчення філософії є прищеплення студентам основи світоглядної культури і навичок абстрактного мислення, які відповідають сучасним вимогам і є необхідним мінімумом для розвитку творчого мислення, спроможності до критичного аналізу ідей, позицій, думок самостійно мислячої особи, громадянина, вченого; формування принципів філософського осмислення світу за допомогою базових філософських категорій, формування філософсько-обґрунтованого світогляду. Також важливе значення мають знайомство з історичними типами філософії, вивчення різноманітних філософських вчень, шкіл та систем та оволодіння методикою філософських досліджень з допомогою першоджерел.

Завдання:

1. Формування філософського світогляду.
2. Розвиток навичок філософського аналізу.
3. Формування уміння аналізувати й узагальнювати філософські джерела, рефлексувати події та явища в житті суспільства.
4. Дати розуміння суті основних філософських ідей, доктрин та концепцій, що формувались протягом цивілізаційного розвитку людства.

План вивчення навчальної дисципліни

№ тижня	Назва теми	Кількість годин	Завдання для самостійної роботи
Змістовий модуль 1 Генеза філософської думки у контексті цивілізаційних процесів.			
1	Тема 1 Предметне поле й функціональне призначення філософії.	6	Історичні типи світогляду: міфологічний, релігійний, науковий і філософський.
2,3	Тема 2- 3. Основні етапи розвитку філософії.	6	Етапи розвитку: перший — філософія Стародавнього світу другий — філософія Середньовіччя та епохи Відродження, третій — філософія частково феодалізму і становлення розвитку капіталізму (XVII — XVIII ст.), четвертий — сучасна філософія Формування і розвиток соціальної філософії (Н. Макіавелі, Т. Мор, Т. Кампанелла).
4	Тема 4. Німецька класична філософія.	8	Філософія Гегеля як найвище досягнення німецької класичної філософії. Антропологічний принцип філософії Л.Фейєрбаха.
5,6	Тема 5-6. Філософська думка в Україні.	8	Українська філософія як органічна складова української духовної культури. Антропологічний принцип та ідея суспільного прогресу у творчості Франка, Драгоманова, Лесі Українки.
7,8	Тема 7-8. Сучасна світова філософія.	6	Релігійний напрям у філософії (неотомізм, персоналізм).
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. Основні розділи філософського знання: класичні та посткласичні розвідки.			
9	Тема 9. Філософський аналіз проблем буття.	8	Свідомість як філософська категорія. Проблема свідомості в історії філософії
10	Тема 10. Проблема пізнання у філософії.	8	Істина та якісні характеристики знання
11	Тема 11. Проблема	8	Форми наукового пізнання.

	методології у сучасній філософії.		Комп'ютерне моделювання мислення.
12,13	Тема 12. Філософія історії.	8	Людина та історія. Роль особи в історії.
14	Тема 13. Філософія культури. Культура і цивілізація.	8	Масова культура як наріжний феномен другої половини ХХ століття
15	Тема 14. Соціальна філософія.	8	Суспільство як система, що саморозвивається.
16	Тема 15-16. Філософія науки і техніки. Феномен людини. Філософські антропологія, аксіологія.	8	Поняття про цінності. Повсякденні та духовні цінності. Історичні корені духовності та бездуховності.
	Екзамен	90	

Методичні рекомендації щодо проведення семінарських занять

Семінарське заняття – це колективний науковий пошук певної навчальної проблеми і шляхів її ефективного розв'язання, а також це самостійна творча робота для кожного студента. При організації та проведенні семінарських занять, викладачам слід враховувати наступні моменти: науковість та доступність викладу матеріалу, єдність форми та змісту, дотримання єдиної системи знань, умінь та навичок, формування професійної культури та культури спілкування. Основною метою семінарського заняття є поширення та поглиблення теоретичних положень теми та вміння практичного використання знань.

Готуючись до семінарського заняття студент повинен:

- ознайомитись зі змістом плану семінару та переглянути конспект прослуханої лекції з даної теми;
- ознайомитись з рекомендованою літературою та прочитати відповідний розділ підручника або навчального посібника, опрацювати додаткову рекомендовану літературу. Робота з науковою книгою вимагає свідомого засвоєння прочитаного, а не механічного заучування. Для цього необхідно усвідомити зміст різних понять, спеціальних термінів, положень, що в свою чергу забезпечує термінологічну обізнаність студента та вироблення навичок логічного мислення;
- здійснити критичний аналіз викладеного матеріалу в опрацьованих джерелах з даної проблеми;
- скласти конспект опрацьованого матеріалу, де зазначити власну точку зору з даної проблеми;
- здійснити самоконтроль через відповідні питання з даної теми;
- скласти план відповіді на кожне питання плану заняття.
- уникати технічного переказу матеріалу лекції або рекомендованої літератури;
- відповідаючи на питання, розглядати певні положення у розвитку,

- здійснювати порівняння різних підходів, концепцій в опрацьованій літературі;
- показати практичну значущість цих положень.
 - При оцінюванні знань студента береться до уваги його активність, творчий неформальний підхід, навички публічного виступу, вміння ведення інформаційного пошуку, вміння аналізувати матеріал.

Тема 1. Українська філософія (2 год.)

Орієнтовний план:

1. Національні філософії та світова філософія. Українська філософія як вираз особливостей національного характеру та світосприйняття українців; її найважливіші особливості.
2. Особливості розвитку філософської думки Київської Русі; вихідні ідеї та філософські джерела.
3. Вихідні ідеї та представники українського гуманізму та українських полемістів XVI ст. Поява професійної філософії.
4. Особливості філософських курсів Києво-Могилянської академії. Життя, філософська творчість та вихідні ідеї філософії Г. Сковороди. б. Філософська думка в Україні в XIX ст.: впливи німецької філософії: університетська філософія.
5. Філософські ідеї в літературі та громадсько-політичних рухах в Україні в XIX ст.
6. Загальні особливості, ідеї та представники української філософії XX ст.

Теми для доповідей (додаткового опрацювання)

1. Світова та українська філософія: аспекти та перспективи взаємозв'язків.
2. Провідні особливості української філософії в оцінці її недоліків та переваг.
3. Філософська думка Київської Русі в контексті давньоруської духовності.
4. Провідні філософські джерела Київської Русі про людину, суспільство та історію.
5. Україна та Західна Європа XVI - XVII ст.: вплив їх зв'язків на розвиток філософії.
6. б. Філософські ідеї українських гуманістів та їх сучасне значення.
7. Українська полемічна література XVI ст. у філософському окресленні.
8. Духовні пошуки І. Вишенського.
9. Роль православних братств та братських шкіл у розвитку філософії та освіти в Україні.
10. Філософська думка Києво-Могилянської академії: вчення про світобудову та пізнання.
11. Філософська думка Києво-Могилянської академії: етичні та естетичні ідеї
12. Життя та філософська творчість Г. Сковороди. Г. Сковорода як вираз особливостей українського менталітету.
13. Вчення Г. Сковороди про людину.
14. Вплив постаті та ідей Г. Сковороди на розвиток української духовної

культури.

15. Філософська думка у Київському університеті.
16. Філософська думка у Харківському університеті.
17. Філософсько-світоглядні ідеї Т Шевченка.
18. І. Франко як філософ.
19. Вихідні філософсько-світоглядні ідеї В. Вернадського.
20. Розвиток філософії в українській діаспорі у ХХ ст.

Основна література

Навчальні посібники та підручники

1. Основи філософських знань. Філософія, логіка, етика, естетика, релігієзнавство // Віктор Лозовий, Михайло Требін, Микола Горлач, Ірина Жилєнкова, Георгій Головченко, Ірина Кремень, Станіслав Ніколаєнко, Станіслав Пазінич, Цюань Сюй, Олександр Панфілов / Навчальний підручник. – К. 2020. - 600 с.
2. Карлюк М.П. Історія філософії України: Навчальний посібник / М.П. Карлюк. – К.: КНТ, 2015. - 652 с.
3. Фюрст М., Тринкс, Ю. Філософія / Пер. з нім. Вахтанга Кебуладзе. – Київ: Дух і Літера, Інститут релігійних наук св. Томи Аквінського, 2018. – 544 с.
4. Губерський Л. Філософія. - Харків: Фоліо, 2017. - 621 с.

Додаткова література

1. Баумейстер А. Вступ до філософських студій, або інтелектуальні подорожі до країни Філософії. - Мала академія Наук України, 2017. - 238 с.
2. Основні риси української філософії // Буслинський Володимир. Основи філософських знань: підручник / В. Буслинський, П. Скрипка. – 3-тє вид., стереотип. – Л.: Новий Світ-2000, 2010. – 351 с.
3. Філософська думка в Україні // Губерський Л. Філософія: Навч. посіб. / Л. Губерський, І. Надольний, В. Андрущенко та ін.; за ред. І. Надольного. – К.: Вікар, 2008.
4. Українська філософія: традиції та особливості // Данильян О. Філософія / О. Данильян., В. Тараненко: Навч. посібник. – Х.: Право, 2011. – 352 с.

Тема 2. Логіка та методологія наукового пізнання

Орієнтовний план:

1. Особливості методологічної ситуації в сучасній філософії. Причини переходу від методологічного монізму до методологічного плюралізму.
2. Поняття методу та його складових у сучасній філософській методології. Метод - методологія - методика.
3. Провідні методи сучасної філософії та особливості їх застосування.
4. Методи і форми пошукового пізнання.

Основна література

Навчальні посібники та підручники

1. Книга Філософія. Вступ до курсу. Історія світової та української

- філософії. Фундаментальні проблеми сучасної філософії Білуха М. Т. Методологія наукових досліджень: підручник. – К.: АБУ, 2002. – 480 с.
2. Бойченко М. І. Системний підхід у соціальному пізнанні: ціннісні та функціональні аспекти / М. І. Бойченко. – К. : Промінь, 2011. – 320 с.
 3. Воронкова В. Г. Філософія: навч. посіб. – К.: ВД «Професіонал», 2004. – 464 с.
 4. Добронравова І. С., Сидоренко Л. І. Філософія та методологія науки. – К.: ВПЦ «Київський ун-т», 2008. – 224 с.
 5. Єріна А. М., Захожай В. Б., Єрін Д. Л. Методологія наукових досліджень: навч. посіб. – К.: Центр навч. л-ри, 2004. – 212 с.

Додаткова література

1. Білокобильський О. Раціональність як межа метафізичного дискурсу // Філософська думка. – 2006. – № 5. – С. 143–157.
2. Возняк В. Розсудок, розум, повсякденність // Філософська думка. – 2006. – № 5. – С. 3–22.
4. Головатий М. Ф. Навчи себе сам. – К.: МАУП, 2002. – 120 с. Методичні рекомендації до організації самостійної роботи.

Методичні рекомендації до самостійної роботи

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи студентів у форматі дисципліни «Філософські студії» визначається робочою програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Самостійна робота передбачає виконання різних видів завдань (репродуктивних, за зразком, реконструктивно-варіативних, частково-пошукових, навчально-дослідних), спрямованих на отримання, закріплення студентом нових та набутих знань, їх систематизацію й узагальнення; формування практичних вмінь та навичок; контроль готовності студента до аудиторних занять, інших контрольних заходів.

Під час розробки завдань для самостійного опрацювання теоретично-практичного матеріалу з дисципліни «Філософські студії», пропонуються до використання наступні форми:

- опрацювання та робота з основною філософською літературою;
- пошук та вивчення додаткової літератури;
- аналітична робота з філософськими текстами;
- складання схем, ментальних карт;
- опрацювання теоретичних основ лекційного матеріалу з використанням конспекту лекцій, підручника, довідкової літератури;
- вивчення окремих змістових модулів курсу (тем або питань), що передбачені для самостійного опрацювання з метою реферування, складання конспекту тощо;
- виконання практичних завдань;

- підготовка інформацій;
- виконання тестових завдань;
- робота з пошуковими системами Інтернет;
- підготовка доповідей на студентських наукових конференціях.

Рекомендована література

Основна

1. Бичко Ігор, Ярошовець Володимир, Бугров Володимир. Філософія. Підручник. – вид-во «Центр учбової літератури», 2023. – 648 с.
2. Бліхар, В. С., Цимбалюк, М. М., Гайворонюк, Н. В., ін. Філософія. Львів: ЛьвДУВС, 2020. – 444 с.
3. Данильян О.Г., Дзьобань О.П. Філософія :Підручник.- вид-во «Право», 2023. - 424 с.
4. Іваненко, І. П. Сучасні філософські концепції: навчальний посібник. Київ: Видавництво «Наукова думка», 2023. – 250 с.
5. Колодній, А.М. Філософія: навчальний посібник. Київ: Київський університет імені Бориса Грінченка, 2020. – 312 с.
6. Кралюк П.М. Історія філософії України. – вид-во КНТ, 2019 – 652 с.
7. Кривуля О. М. Філософія : навч. посіб. / О. М. Кривуля ; ХНУ. – Х. : ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2019. – 592 с.
8. Кривуля, О. М. Філософія. Харків: Право, 2019. – 360 с.
9. Петрушов В. Філософія. Вступ до курсу. Історія світової та української філософії. Фундаментальні проблеми сучасної філософії.- Львів: Львівська політехніка, 2019. – 596 с.
10. Філософія : Навч. посіб. для вищ. навч. закл. / За ред. І.Ф. Надольного. – К. : Вікар, 2018. – 516 с.
11. Філософські аспекти сучасного суспільства / [ред. С. В. Сидоренко]. Харків: Видавництво «Основа», 2023. – 320 с.

Допоміжна

1. Петрушов В. М., Толстов І.В., Філософія: нормативний курс : Навчальний посібник. – Харків :УкрДАЗТ, 2019. – 341 с.
2. Найджел Варбертон, Коротка історія філософії. – вид-во «Наш формат», 2023. – 284 с.
3. Сучасна філософія: основні розділи, поняття, проблеми, ідеї. Черкаси: ЧДТУ, 2019. – 220 с.

Інтернет ресурси:

1. <http://www.nbu.gov.ua/> - Наукова бібліотека імені В.Вернадського
2. <http://books.khntusg.com.ua/> - Наукова бібліотека ХНТУСГ імені Петра Василенка
3. <http://korolenko.kharkov.com/> Наукова бібліотека імені В. Г. Короленка

Політика навчальної дисципліни

Після опанування навчальної дисципліни «Філософські студії» студенти повинні:

Знати:

- Концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень;
- критичне осмислення основних теорій, принципів, методів і понять у навчанні та професійній діяльності;
- предмет дисципліни, її структуру, категоріальний апарат;
- основні етапи розвитку історії світової та вітчизняної філософії;
- сучасні тенденції розвитку філософської думки;
- найбільш відомих авторів філософських систем та їх головні праці;
- основні парадигми філософствування;
- основні галузі філософського знання /онтологія, гносеологія, логіка, філософська антропологія, етика, естетика, соціальна філософія тощо/;
- основні форми буття і сутність діалектики;
- походження свідомості, форми і структуру свідомості;
- шляхи пізнання світу, функціонування знання у сучасному інформаційному суспільстві;
- особливості взаємозв'язку науки, техніки з сучасними соціальними й етичними проблемами;
- умови формування особистості, її свободи, відповідальності за збереження життя, природи, культури.

Вміти:

- розв'язувати складні непередбачувані завдання і проблеми у спеціалізованих сферах професійної діяльності та / або навчання, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації (даних), вибір методів інструментальних засобів, застосовувати інноваційні підходи;
- обґрунтувати свою світоглядну та громадську позицію;
- ідентифікувати філософські тексти з певними поглядами;
- трансформувати філософські знання на проблеми суспільного розвитку;
- аналізувати соціально-економічні проблеми буття;
- ставити філософського рівня питання й аналізувати їх;
- застосовувати одержані знання при вирішенні професійних завдань;
- науково аналізувати соціально значущі проблеми і процеси, факти і явища суспільного життя;
- розуміти й об'єктивно оцінювати досягнення культури, пояснювати феномен культури й цивілізації;
- володіти методологією й методами пізнання, творчої діяльності;
- толерантно ставитися до різних світоглядних систем;
- вдаватися до діалогу як засобу вирішення соціальних і етичних проблем, досягнення консенсусу.

Дисципліна «Філософські студії» сприяє розвитку багатьох важливих «м'яких» навичок (soft skills), які є необхідними для успішної кар'єри та особистого життя: критичне мислення (аналіз інформації з різних точок зору); аналітичне мислення (виявлення причинно-наслідкових зв'язків); комунікативні навички

(чітке та лаконічне висловлювання думок, вміння слухати та розуміти співрозмовника); навички аргументації (формулювання та захист власної позиції); творче мислення (генерація нових ідей та підходів); навичків саморозвитку (вміння самостійно навчатися та здобувати нові знання; етична свідомість (прийняття відповідальних рішень).

Політика контролю

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є: експрес-опитування (усне опитування), семінарське заняття, оцінювання самостійної роботи, тести, іспит.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми контролю знань студентів:

- поточний;
- контроль самостійної роботи;
- семестровий підсумковий (екзамен).

Оцінювання знань студентів здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться відповідно у національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС – А, В, С, D, E, FХ, F).

Поточний контроль проводиться на кожному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання завдань.

Контроль самостійної роботи дозволяє виявити вміння орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, узагальнювати, робити висновки.

Екзамен

Умовою допуску до модульного контролю визначаються комплексом вимог, які забезпечують перевірку готовності студента до підсумкової оцінки знань. Перш за все, студент повинен виконати всі види навчальних робіт, передбачених робочою програмою дисципліни. Також важливим є дотримання встановленого рівня відвідування занять, оскільки регулярна присутність сприяє кращому засвоєнню матеріалу. Крім того, для допуску до модульного контролю студент повинен мати певну поточну успішність, тобто набрати мінімальну кількість балів за результатами навчальної діяльності. Цей мінімум може варіюватися залежно від навчального закладу та дисципліни. Важливо, щоб студент не мав академічної заборгованості з інших дисциплін. Усі ці умови спрямовані на забезпечення об'єктивної оцінки знань та підготовку студентів до успішного складання модульного контролю. **Максимальна кількість балів – 70 балів.** Оцінювання екзамену відбувається **за 30-бальною шкалою.**

Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів.** Загальний рейтинг з модуля (дисципліни) **не перевищує 100 балів.** Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів

поточних навчальних завдань (робіт) свідчить про ступінь оволодіння програмою освітнього компоненту.

Додаткові бали (5 балів):

Доповнення виступу:

- отримують здобувачі освіти, які глибоко володіють матеріалом, чітко визначили його зміст; зробили глибокий системний аналіз змісту виступу, виявили нові ідеї та положення, що не були розглянуті, але суттєво впливають на зміст доповіді, надали власні аргументи щодо основних положень даної теми;
- отримують здобувачі освіти, які виклали матеріал з обговорюваної теми, що доповнює зміст виступу, поглиблює знання з цієї теми та висловили власну думку.

Суттєві запитання до доповідачів:

- отримують здобувачі освіти, які своїм запитанням до виступаючого суттєво і конструктивно можуть доповнити хід обговорення теми;
- отримують здобувачі освіти, які у своєму запитанні до виступаючого вимагають додаткової інформації з ключових проблем теми, що розглядається.

Підготовка практичних завдань (есе, дайджест, презентації, ментальні карти): Есе – це самостійна творча робота, де у вільній формі висловлюються особисті думки на тему, передбачену робочою програмою. Головна мета есе – це самостійне викладення студентом на підставі опрацьованого матеріалу теми, проблеми, питання.

Презентація — процес ознайомлення з певною темою, демонстрація, чи промова, з метою проінформувати чи переконати в баченні проблеми, події.

Семінарське заняття форма навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію за попередньо визначеними темами, до котрих здобувачі освіти готуються вдома. Семінари мають поглибити, розширити і закріпити знання здобувачів вищої освіти, збагатити їх кругозір, навчити їх мистецтва ведення дискусії та глибокого наукового аналізу явищ, що вивчаються. Викладач на семінарському занятті здійснює контроль за самостійною роботою здобувачів вищої освіти, дає можливість їм не лише висловити свої знання в усній формі, але й апробувати їх. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою освітнього компоненту.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Семінарські заняття	2	10
Есе	2	10
Практичне завдання	2	10
Самостійна робота	2	10
Комп'ютерне тестування при тематичному оцінюванні	6	30

Екзамен	1	30
	Разом	100

Оцінювання завдання самостійної роботи.

Контроль самостійної роботи. Засоби контролю самостійної роботи та методика його проведення обираються викладачем навчальної дисципліни.

Контроль самостійної роботи має відповідати вимогам об'єктивності, оперативності та систематичності, рівнем засвоєння студентом навчального матеріалу, вміння використовувати теоретичні знання в практичній діяльності, також включає в себе самоконтроль з боку здобувача освіти.

Завдання контролю самостійної роботи спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи студентів
- виховання самостійності, відповідальності та організованості
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації.
- опанування студентами елементів методики наукових досліджень

Підсумкова кількість балів, набрана студентом за виконання трьох завдань самостійної роботи, також є однією із складових поточної успішності студентів з навчальної дисципліни.

Студент може набрати *максимум 10 балів* за виконання усіх видів самостійної роботи під час вивчення того чи іншого модуля. Кожне завдання самостійної роботи оцінюється за шкалою *від 1 до 5 балів*.

Оцінювання роботи здобувача вищої освіти на семінарських заняттях

Оцінювання семінарських занять здійснюється під час поточного контролю. Робочою програмою передбачено *в кожному модулі проведення одне семінарське заняття*. За роботу на семінарському занятті здобувач отримує *від 1 до 5 балів*.

Вимоги до оцінювання семінарських занять:

- відповідність змісту виступу здобувача вищої освіти до змісту питань, що обговорювалися на семінарі;
- активність здобувача вищої освіти на семінарському занятті;
- уміння вести дискусію;
- толерантність при веденні дискусії;
- обґрунтованість власних суджень;
- посилення при дискусії (виступах) на першоджерела;
- вміння використовувати теоретичні знання для розв'язання вузлових проблем, практичних задач тощо;
- вміння використовувати матеріал попередніх курсів під час роботи на семінарському занятті;
- вміння використовувати наочні наявні засоби;
- вміння використовувати мультимедійні засоби навчання та інші комп'ютерні технології;

- вміння робити презентацію з вибраної теми з використанням комп'ютерних технологій;
- вміння представити результати самостійної творчої роботи

Критерії оцінювання модульного (семестрового) контролю знань студентів Екзамен

Умовою допуску до модульного контролю визначаються комплексом вимог, які забезпечують перевірку готовності студента до підсумкової оцінки знань. Перш за все, студент повинен виконати всі види навчальних робіт, передбачених робочою програмою дисципліни. Також важливим є дотримання встановленого рівня відвідування занять, оскільки регулярна присутність сприяє кращому засвоєнню матеріалу.

Крім того, для допуску до модульного контролю студент повинен мати певну поточну успішність, тобто набрати мінімальну кількість балів за результатами навчальної діяльності. Цей мінімум може варіюватися залежно від навчального закладу та дисципліни. Важливо, щоб студент не мав академічної заборгованості з інших дисциплін. Усі ці умови спрямовані на забезпечення об'єктивної оцінки знань та підготовку студентів до успішного складання модульного контролю. Максимальна кількість балів – 70 балів. Оцінювання екзамену відбувається за 30-бальною шкалою.

Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав від 60 до 100 балів. Загальний рейтинг з модуля (дисципліни) не перевищує 100 балів. Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) свідчить про ступінь оволодіння програмою освітнього компоненту.

Сума балів(R)	Шкала ECTS	Національна 5-ти бальна шкала	Визначення
90-100	A	5	відмінно
82-89	B	4	дуже добре
74-81	C		добре
64-73	D	3	задовільно
60-63	E		достатньо
35-59	FX	2	не задовільно з можливістю повторного перескладання
1-34	F		не задовільно з обов'язковим повторним вивченням

Система нарахування додаткових балів

Додатково можуть отримати протягом семестру до 10 балів:

- за активну участь у науковій діяльності: виступи на наукових конференціях, готують наукові доповіді, беруть участь в їх обговоренні)
- за організацію навчальної діяльності у неформальній освіті (участь у вебінарах, курсах, тренінгах)
- за бажанням здобувач освіти може отримати від викладача додаткове індивідуальне завдання для покращення рейтингового балу за модуль.

В разі якщо при врахуванні додаткових балів сума балів за модуль (семестр) буде перевищувати 100 балів, результати успішності буде дорівнювати 100.

Політика перескладання. Роботи, які здаються з порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчий бал. Перескладання екзамену відбувається згідно Положення про оцінювання успішності здобувача освіти у разі отримання незадовільного результату. Ліквідувати академічну заборгованість дозволяється до початку наступного семестру. Повторне складання допускається не більше двох разів: один раз викладачу, другий – комісії, яка створюється наказом.

Політика академічної доброчесності. Списування під час поточних занять, тестових робіт та екзамену заборонені. Політика та принципи академічної доброчесності визначені у Положенні «Про академічну доброчесність».

Політика відвідування. Відвідування занять є обов'язковим компонентом оцінювання. З об'єктивних причин (наприклад, хвороба) навчання може відбуватися в онлайн формі за погодженням із керівником курсу. За умови дистанційного навчання присутність на занятті і виконання завдань забезпечується через онлайн-зустрічі у Google-Meet та електронну систему управління навчанням Moodle.